

Ömer Rasih Öztürkmen

– Ömer Faruk · 02 Kasım 2016

O'NU 1 KASIM 2010 GÜNÜ KAYBETTİK...

O ÖMRÜNÜ BİLİME ADAMIŞ BİR AKIL SAVAŞÇISIYDI...

Derleme: Ömer Faruk HÜSMÜLLÜ

UNUTULMAYAN İSİMLER

Ömer Öztürkmen Kimdir?

1929 yılında Kerkük'te doğdu. Liseyi Kerkük'te bitirdi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden mezun oldu.

1949 yılında gazeteciliğe başladı. 1950 yılında Tanrıdağ Dergisini çıkardı.

1951 yılında Galip Erdem'le birlikte haftalık "Karakedi" mizah gazetesini çıkardı.

1952'de Büyük Doğu Gazetesi yazı işleri Müdürü oldu.

1953'de İngiltere'de Daily Ekspres gazetesinde çalıştı.

1958 -1960 döneminde Türk Yurdu Dergisi'nin yeni bir mizanpaj ve muhtevayla hazırlanmasında Galip Erdem'le birlikte çok emeği geçti.

1960 yılında Tercüman, 1961 yılında Yeni İstanbul Gazetesinde Genel Yayın Müdürü oldu.

1962'de Anadolu Ajansı Ortadoğu muhabiri.

1965'te Adalet Partisinden Bursa Milletvekili

1973 – Ortadoğu Gazetesini çıkardı. (Beş yıl)

1982 – Türkiye Gazetesinde köşe yazarlığı (20 yıl)

1984 – İnsan ve Kâinat Dergisini çıkardı (On yıl)

Muhtelif gazete ve dergide yazıları çıkmakla beraber, Yeni İstanbul ve Tercüman gazetelerinde yazı işleri müdürlüğü yaptı. Orta Doğu gazetesinin kurucularındandır.

Anadolu Ajansı'nın Beyrut muhabirliğini yaptığı sıralarda, 1965 yılında seçimlere katılarak Adalet Partisi'nden Bursa milletvekili seçildi.

Daha lise öğrencisi iken şiir ve yazı yazmaya başladı. İlk şiirlerini, 1950 yılında "KERKÜK" adlı kitabında neşretti. Şiirlerinde Kerkük sevgisi burcu burcu tütmekteydi.

En olgun şiirlerini 1975 yılında bastırıldığı; "Taşkent'te Sabah Namazı" adlı kitabında yayınladı. Bu şiirlerinden, "Malazgirt Marşı" adlı olanı kalıcı olmuştur.

Kerkük'lü şair Mehmet Rasih Bey'in oğludur. Annesi yine Kerküklü bir şair olan Şeyh Rıza'nın kızıdır.

Yazı hayatına Türkiye gazetesinde devam etti. 1 Kasım 2010 tarihinde İstanbul'da vefat etti.

Kaynak:

Irak Türkleri,

Enver Yakuboğlu,

Boğaziçi Yayınları, İstanbul 1976,sf. 125-126

HAKKINDA YAZILANLAR

Ömer Öztürkmen için...

İsmail Kapan

3 Kasım 2010

İki yıl öncesine kadar, haftada bir de olsa gazeteye gelirdi.

Odalarımız yan yana olduğundan, her geldiğinde mutlaka bizi de teşrif ederdi. O günkü ruh hâline göre, bazen rahmetli annesinin sabah-akşam okuduğu “Hayy-el ğafûr, Hayy-el ğafûr; Heştâ hezâr perdeyle nûr...” virdini terennüm eder, bazen de Rasihi'nin; “Süzme çeşmin gelmesin müjgan müjgan üstüne/ Urma zahm-i sineme peykan peykan üstüne...” beytiyle başlayan çarpıcı şiirini seslendirirdi.

Kendisi müzmin şeker hastası idi. Ama her gelişinde mutlaka bizlere ikram olarak tatlı getirirdi...

Otururduk ve esas tatlı olan o muhteşem sohbetleri başlardı. Genellikle Resul İzmirli, bazen Metiner Sezer ve başkaları da katılırdı. Zamanın nasıl akıp gittiğini fark etmezdik bile. Sağlık durumu ağırlaşınca, gazeteye gelişleri iyice seyrekleşti. Daha sonra da tamamen kesildi.

Ömer Ağabeyin ardından yazı yazmak çok ama çok zor!..

Ara sıra ziyaretine giderdik... Bir keresinde, “GÖZYAŞI MEDENİYETİ” kitabının BKY'den çıkan yeni baskısını, kendisine götürmüştüm. Kitabının yeni baskısını görünce ne kadar memnun olduğunu, nasıl sevindiğini anlatamam!.. Kendi hastalığını filan unutup, hemen “KARINCALARDAN ÖZÜR DİLERİM” kitabının yeni baskısı için yapılması gerekenleri konuşmaya başladık. Ömer Ağabey, her şeyden evvel hakiki bir idealistti. Ömrünün son demine kadar da, yüksek ideallerinin gerçekleşmesi için çırpındı. Ömer Öztürkmen büyük bir gazeteci-yazar, şair, mütefekkir; kısacası hakiki bir münevver, günümüzdeki ifadesiyle gerçek bir entelektüeldi.

Ama hepsinden önce Ömer Ağabey, tam bir “Beyefendi” idi. Sözüyle, özüyle, sohbetiyle; insani ilişkileri, misafirperverliği ve cömertliği ile tam bir “İstanbul Beyefendisi” idi. En son Ramazan-ı şerifin ikinci gününde, Sayın Dr. Enver Ören'in de hazır bulunduğu iftar sofrasında bizleri ağırlamıştı. Ne yazık ki, böyle kıymetli insanlar çok azaldı!

Ömer Ağabey, gazeteciliğe altmış küsur yıl önce, üniversitede talebe iken başlamış; dönem dönem çok zor şartlarda ama Bab-ı Ali'de derin izler bırakan kıymetli hizmetler ve eserler bırakan nadide isimlerden biridir. Şüphesiz onu böyle bir sütunluk yazıya sığdırmak mümkün değildir.

“GÖZYAŞI MEDENİYETİ”nden bir paragraf aktararak, merhum Ömer Öztürkmen'in tefekkür dünyasındaki istikameti hakkında bir nebze bilgi edinelim:

“... Bugün özerk bir bilim dalı olarak kabul edilen psikoloji, diğer bilimlerde olduğu gibi, hem tecrübe ve müşahedeye dayanan, hem de kendine has araştırma metotları olan bir disiplindir. Fakat en şaşırtıcısı, incelediği konuların ruhsal olaylar olduğu iddiasıdır. Öyle ki, ruha bağlı kabul ettiği, daha doğrusu, ruhtan kaynaklandığını ileri sürdüğü bu konular arasında, Freud'un cinsî içgüdüleri, Adler'in üstün gelme hırısı, Jung'un baştan çıkarıcı arketipleri gibi her türlü kötülüğü yansıtan olaylar var. Kin, intikam, nefret, kıskançlık duyguları da bunlar arasındadır. Batı'nın bir bakıma insan hakkındaki bilimsel düşüncesini de açıklayan psikoloji, tabir caizse ruhu bir mezbele haline getirmiştir. Oysa ruh, İslam'a göre Yüce Allah'ın nurundan kaynaklanan, her türlü kötülükten münezzehe bir varlıktır. Psikolojinin araştırma konusu olan mezbele ise yine İslam'a göre, nefsin tâ kendisidir (Nefs-i Emmâre).”

Bu paragraf öncesinde Merhum Öztürkmen, “psykhe” kelimesinin etimolojik detayını vererek, bu kelimenin Yunanca’da aslında üfleme, nefes, nefes almak anlamına geldiğini, hayatı ve ölümü çağrıştıran bu kelimelerin daha sonra ruh karşılığı olarak kullanıldığını, oysa Arapça’da nefes kökünden nefis-nefis, rîh kökünden de ruh kelimelerinin türetildiğini, birbirine zıt iki kavramın iki ayrı kelime ile karşılandığını, Arapça’daki bu (nefis) kelimesinin Batı dillerinde karşılığının bulunmamasının dikkat çekici olduğunu, Batı’da iki zıt kavramın bir tek kelime ile ifade edildiğini dikkatlerimize getiriyor...

Hasılı kelimeler, bir ulu çınar daha göçüp gitti!..

Başta muhterem eşi Sevim Abla olmak üzere, değerli oğlu sevgili Rasih’e, hanımefendi kızlarına, bütün akrabalarına, Kerküklü hemşehrilerine ve basın camiasına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Ömer Öztürkmen -1-

Rahim Er

3 Kasım 2010 Çarşamba

“Ölüm şu karşiki beyazlıklarda/İpekten
dualarla kanatlanacak

Bir anne titriyor öteki uçta/Ha uçtu
ha uçacak...”

Şair Ömer Öztürkmen, “Taşkent’te Sabah Namazı” isimli şiir kitabında böyle diyor. Ömer ağabey, bu şiiri belki de annesi için ve annesini ötenin güzelliklerine uğurlamadan az önce veya biraz sonra yazmıştır. Ömer Öztürkmen’in annesinin nasıl ağzı dualı bir Osmanlı kadını olduğunu Emin Garbî Arvas Bey’den birkaç kere dinledik. Garbî ağabey, o Kerkük anası için kanaatini şöyle hülâsa eder: “Ömer Öztürkmen, her neye kavuştu ise anasının duası ile kavuştu.”

Merhume hanım, sabahın seherinde kalkarak sonu gelmez abdestlerden sonra kibleye yöneldiği seccadesinde, “Yarabbi Ömer’ime...” diye başlayan niyazlarda bulunmuş.

Kim bilir yüreği yanan ananın “Ömer’i” o sırada talebe midir, yeni evli midir, darda mıdır? Bilmiyoruz.

Bilinen bir şey var ki, o zamanlar İstanbul-Ankara arası çok uzaktır.

Ömer Öztürkmen ağabey, “Taşkent’te Sabah Namazı”nı “Rahîm kardeşime sevgi ile” notunu düşerek 28 Ekim 1981’de imzalamış...

Kendisi ile gıyabî tanışmamızsa daha eskilere gidiyor.

“Ömer Öztürkmen” ismi bizde zengin hatıra çağrışımları yapmakta.

1975’te Sarıkamış’ın her tarafı beyaza bürüyen uçsuz-bucaksız kışında askerlik yaparken bizi ısıtan, bizi yalnız bırakmayan sıcaklıklardan biri de Ortadoğu gazetesi idi.

O yıllarda yeni yayına başlamış fikir ağırlıklı siyah-beyaz bir gazete.

15 bin kadar bir tirajı olduğu halde Bülent Ecevit’in sol iktidarına kök söktürüyordu. Öyle ki Ecevit, gazetenin muhalefetinden bunalarak bazı şehirlerdeki -mesela Antalya- mitinglerde elinde sallaya sallaya onu, halka şikâyet ediyordu.

Ömer Öztürkmen bu gazetenin sahibiydi.

Erol Güngör de başyazarı.

Merhum Erol ağabey, dehşetli bir kan ve kavga ortamına rağmen yazılarını büyük bir serinkanlıkla yazma maharetini gösterebiliyordu.

Gazete ayrıca bir yenilik yapmış Muharrem Ergin, Necmettin Hacıeminoğlu gibi akademisyenlere birinci sayfada yer vermeye başlamıştı. İkinci sayfada bugün dahi emsaline rastlamadığımız kalitede kitap tahlillerine yer veriliyordu. Üstelik her gün.

Sarıkamış'ın ıssız pazar beyazlığında parkamıza sarınarak bir kilometre ötedeki gazeteciden "Ortadoğu" satın almak için yokuşların buzlarında düşe kalka yürümemiz bugün gibi hatırimızda...

Bununla birlikte, ne gün Ömer Öztürkmen ismi geçse hayalimizde hep Taşkent ve saf saf namaza durmuş müminler canlanırdı.

Kendisi ile tanışmadan şiir kitabı ile tanıştık. Taşkent de komünist işgalindeydi. Bu yüzden esir bütün Türk illerine olduğu gibi, Taşkent'e de önüne geçilmez özlemlerle doluyduk.

Ne gariptir ki, Özbekistan'a yaptığımız bir seyahatte Taşkent'e bir sabah namazı vakti ve ezanlar okunurken inmiştik. O alaca karanlıkta "Taşkent'te Sabah Namazı"nı ve Ömer ağabeyi bir kere daha hatırladık...

.....

Bu yazı "Hayatın Rengi İnsan" adlı kitaptan alınmıştır.

Acımız büyük!

Resul İzmirli

3 Kasım 2010 Çarşamba

Ömer Öztürkmen Ağabeyi kaybettik. Kalbimiz gerçekten kan ağlıyor. Çünkü 'O' bizden önceki 'Çile'keş neslin son temsilcilerinden biriydi. Necip Fazıl Kısakürek Üstadın yanında yıllarca çalışmış, baskıların zirveye tırmandığı kırklı yıllarda hapishaneye düşmek dahil her türlü 'Çile'yi çekmiş, Üstad'ın 'Çile' şiirine ilham veren olayların canlı şahidi olmuş, hayatı fizikî çileler yanında özellikle 'Fikir Çileleri' içinde yoğrulmuş bir 'düşünen insan'dı.

Ondan tam olarak istifade edebilecek fıkri kapasiteye sahip olsaydım, dağarcığıma neler neler katardım. Ama yine de ondan çok şeyler öğrendim. Özellikle yakın tarihi ve son yılların birçok fikir ve siyaset adamının 'kaç kıratlık' olduklarını özel sohbetlerimizde derinlemesine dinlemek imkânına kavuştum. Kendisiyle gazetede yıllar boyu aynı odayı paylaşma lütfunda bulunması bana hem şeref hem de ona yakın olma imkânını verdi.

Onunla en çok 'Bilim Tarihi' konusunda konuşmayı severdim. Bilim konusunda öyle derinlemesine daldardı ki, bazen gerçekten boğduğumu hissetmişimdir. Özellikle milletimize arız olan 'paradigmalar' konusunda zirve bir bilim adamıydı. Şu anda üniversitelerde olan bitenin sebeplerini o kadar güzel izah ederdi ki.

Batı dünyasında çekirdek fizikteki muazzam gelişmelerden sonra 1900'lü yıllardan itibaren Üniversite-Kilise arasında sağlanan 'konsensüs'ün temel dayanaklarını kendisinden uzun uzun dinleme imkânımız oldu. 'Karl Popper, Thomas Kuhn ve benzeri bilim tarihçilerinin eserlerini sanki gizli bir el yüzüyl bu millettten saklamış' derdi. Avrupa'dan Jön-Türklerin ithal ettikleri 'İlim-Din' çatışmasının, aslında bizim dünyamızda söz konusu olmadığını hem ilmî hem de dinî boyutlarıyla en doyurucu şekilde açıklardı. Tasavvuf konusunda gerçekten kendini çok iyi yetiştirmişti. Bilim Tarihi konusunda yıllar boyu mücadele vermiş, bu gayretlerini birçok kitapla ve son olarak da 'Karıncalardan Özür Dilerim' isimli eseriyle taçlandırmıştı.

Hakikî ilim sahiplerinin mütevazı olduklarının en güzel örneklerinden biri olarak yaşadı. Nezaket, samimiyet, cömertlik, güler yüzlülük... daha nice güzel huyların sahibiydi.

Ömrünün sonuna kadar bir şeyler üretme gayretindeydi. Bundan yıllar önce topoğrafik çalışmalarını bile yaptırdığı Haliç'i Karadeniz'e bağlayıp ikinci bir İstanbul Boğazı oluşturup memleketin bütün borçlarını birkaç katıyla ödeme projesinin gündeme gelmesinden son derece sevinçli olduğunu söylemişti en son ziyaretimizde. Bir de 'Ölüm çok iyi bir ilaçtır' tekerlemesini sıkça tekrarlamıştı.

Onu çok ama çok özleyeceğiz. Allahü teâladan kendisine gani gani rahmetler, Ablamıza ve evlatlarına ve tüm sevenlerine sabr-ı cemiller niyaz ederiz...

HABER

Ramazan Aydın: İmanı olmayan aklı reddetti

Elif Sönmezşık

23 Aralık 2013

Ömer Öztürkmen anıldı

Basın İlan Kurumu ve ESKADER'in birlikte düzenlediği "Matbuat Dünyasından Sanatkâr Çehreler" programında Ömer Öztürkmen'i anlatan Ramazan Aydın, "Vahiy kavramı ile düşünceyi bir araya getiren ilk mütefekkirdir. İmanı olmayan aklı reddetmiştir" dedi.

Basın İlan Kurumu ile Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği (ESKADER)'nin birlikte organize ettiği "Matbuat Dünyasından Sanatkâr Çehreler" program serisinde bu ay, gazeteci, yazar, mütefekkiri Ömer Öztürkmen yâd edildi. Gazeteci yazar ve ESKADER yöneticilerinden olan Hüseyin Sarıkoç'un idare ettiği toplantıda hayattayken kendisine en yakın isimler arasında yer alan Ramazan Aydın, Öztürkmen'in mütefekkiri yönünü anlatırken fikir hayatımızda ve bilimsel gelişmeler alanında son derece aktif rol oynadığını vurguladı. Kalabalık bir dinleyici topluluğunun takip ettiği programda, Basın İlan Kurumu Başkanı Mehmet Atalay, İhlas Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Mehmet Okyay, Basın İlan Kurumu İstanbul Şube Müdürü Mehmet Köşker, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreter Yardımcısı Ahmet Özdemir, İstanbul Türk Ocağı Başkanı Cezmi Bayram, yazar Kemal Çiftçi, Prof. Dr. Suphi Saatçi, Ömer Öztürkmen'in eşi Sevim Öztürkmen ve oğlu Rasih Öztürkmen, Mehmet Âkif Ersoy Kültür ve Sanat Vakfı Başkanı Mehmet Cemal Çiftçigüzeli ve yayıncı Mümin Çevik de dinleyiciler arasında yer aldı, hâtıra ve fikirleriyle katkıda bulundular. Cibali Lisesi edebiyat öğretmeni İlyas Dirin ve öğrencileri ile kültür sanat dünyasından bir çok kişi toplantıyı sonuna kadar takip edenler arasındaydı. Toplantıya, Öztürkmen'le birlikte Türkiye Gazetesi'nde çalışmış bir çok gazeteci de iştirak etti.

ÖZTÜRKMEN'İN 4 İŞİK ADAMI

Açılış konuşmasını yapan ESKADER Başkanı Mehmet Nuri Yardım, bu programın mütefekkiri yazar Ömer Öztürkmen için ESKADER'in gerçekleştirdiği üçüncü toplantı olduğunu hatırlatarak bu seride basın dünyasında çalışan, ama edebiyat, fikir ve sanat dünyasında da isim yapmış şahsiyetleri andıklarını belirtti. Yardım, 2014 yılında Öztürkmen için bir üniversite ile birlikte bir sempozyum yapılması ve aydınımızın bütün cepheleriyle ele alınması gerektiğini söyledi. Daha önce gerçekleştirdikleri "Ömer Öztürkmen'e Saygı Günü"nde yazarın yaptığı teşekkür konuşmasını hatırlatan Yardım, "Ömer ağabey orada yolunu aydınlatan ve kendilerini yetiştiren dört isimden bahsetmektedir. Bunlar Ahmet Hamdi Tanpınar, Peyami Safa, Necip Fazıl Kısakürek ve Nurettin Topçu'dur. İşte Öztürkmen'i yetiştiren dört dev

üstat. Ama Öztürkmen de Mehmet Emin Alpkın, İrfan Atagün ve Ahmet Kabaklı gibi şahsiyetlerle büyük hizmetler etmişlerdir. Allah'tan bütün bu büyüklerimize rahmet diliyorum." dedi.

BİLİME ADANMIŞ ÖMÜR

Programı yöneten Hüseyin Sarıkoç, ESKADER tarafından hazırlanan bu programa destek verdikleri için Basın İlan Kurumu ve Basın Müzesi yetkililerine teşekkür etti. Sarıkoç, Öztürkmen hakkında biyografik bilgiler aktardı. "Zihniyet inkılabı gerçekleştirilmeden diğer medeniyetlerle rekabet şansımızın olmayacağına şair, gazeteci, yazar, mütefekkir, Öztürkmen inanmıyordu." diyen Sarıkoç, çalıştığı ve yazılarına yer veren basın yayın organlarından bahsetti. Öztürkmen'in Ortadoğu gazetesinin kurucularından olduğunu kaydeden ESKADER Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Sarıkoç, siyasi hayatından, darbeler ve muhtıralar ile olumsuz etkilenen çalışmalarından, İnsan ve Kâinat dergisinden söz etti. Öztürkmen'in son 25 yılını bilime adadığını belirten Sarıkoç, bilim alanında birçok proje geliştirdiğini ve uyguladığını söyledi.

Öztürkmen'in Mehmet Emin Alpkın ve İrfan Atagün ile birlikte olduğunu bu üçlü aydına İhlas Holding Yönetim Kurulu Başkanı merhum Enver Ören ağbeynin de her zaman destek verdiğini belirten Sarıkoç, Öztürkmen ile uzun yıllar birlikte gazetecilik yaptıklarını ifade ettikten sonra şöyle devam etti: "Nobel ödüllü Kolombiyalı yazar Gabriel Garcia Marquez, 'Gazeteci, yaşadığı çağın tanığıdır.' der. Bu, tam da Ömer ağbeyi ifade eden bir sözdür. Çünkü 1950'de çok partili hayatla başlayan, 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980, 28 Şubat 1997 ve 27 Nisan 2007 E muhtıra dönemlerini fiili olarak yaşamış bir gazetecidir. O, Ortadoğu Gazetesi'nde Prof. Dr. Erol Güngör'e başyazı yazdırarak ilklere imza attı. 1985 yılında İnsan ve Kâinat dergisini hayata geçirdi ve ülkemizde o yıllar, genetik, temiz enerji, nano teknoloji, mikro-cerrahi, organ nakli, canlıların klonlanması ve füzyon enerjisi gibi, dünyadaki en uç bilimsel ve teknolojik gelişmeleri ülkemizin fikir hayatına tanıttı. İnsan ve Kainat Dergisi ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nin 1986 yılında ortaklaşa gerçekleştirdikleri 2000'li Yıllarda Türkiye / Bilim ve Teknoloji Sempozyumu'nun fikir babalığını yaptı. Aynı şekilde, 1989 yılında, İhlas Grubu bünyesinde "Bilim ve Teknoloji Vakfı"nın kuruluşunu gerçekleştirdi.

BİR DÜŞÜNÜR OLARAK ÖZTÜRKMEN

Yazar Ömer Öztürkmen'den bahseden Sarıkoç "O, yazılarında ve konuşmalarında sıklıkla sözünü ettiği yazarlara baktığımızda karşımıza Batı dünyasından Karl Popper, Thomas Khun, Louis Pierre Althusser, Bertrand Russel, Einstein, Carl Gustav Jung, Erich Fromm, Fritjof Capra, Roger Garaudy gibi isimler çıkmaktadır.

Doğu, bizim dünyamızdan ise, Şeyh Galip, Baki, Fuzuli, Mumtaz Turhan, Erol Güngör, Peyami Safa, Necip Fazıl, Cemil Meriç, Yahya Kemal ve Sezai Karakoç gibi isimleri bize sunar. Bu yazarlardan bazen bir alıntı yaparak, yazısını, bunun üzerinden günümüz konularına temas ederek yazar, bazen de yaptığı alıntıyı (Marksist Althusser örneği gibi), tenkit ederek yazısını tamamlar. Yazılarında, komünizm, mateyalizm vb gibi lâ-dîni anlayışlardan toplumumuzun çok büyük sıkıntılar çektiğini ifade eder."

KÜLTÜR COĞRAFYAMIZIN SINIRLARI

Öztürkmen'in, "İnanç ve kültür dünyamızın, devlet sınırları ve siyasi bakışla sınırlı olmadığını anlamayanlar, Balkanlar, Orta Asya, Orta Doğu ve Afrika ile neden bu kadar yakından ilgilenmemiz gerektiğini de anlayamazlar." sözüne dikkat çeken Hüseyin Sarıkoç, "25 yıl birilkte çalıştık. Ondan çok

şey öğrendik. Kendisini her zaman şükranla ve rahmetle andık, anmaya da devam edeceğiz. Cenab-ı Allah, af ve mağfiretini, rahmetini esirgemesin, mekânını cennet eylesin.” diyerek sözlerini tamamladı..

BATI'YA KARŞI BİR AKIL SAVAŞÇISI

“Bizim entelektüel kişiliğimizin oluşmasındaki temel noktalardan biridir.” dediği Öztürkmen’in fikir hayatını anlatan Ramazan Aydın, şair ve sanatkâr yönünün ağır bastığını anlatarak sözlerini şöyle sürdürdü:

“Gözyaşı Medeniyeti isimli eseri, zemin oluşturması bakımından önem arzeder. Müslüman Türk milletinin sahip olduğu değerlerle nasıl rekabet oluşturabileceğini anlatmaya çalışmıştır. Batı medeniyetinin yapısal karakterine İslâmî ve millî perspektiften ciddi yaklaşımlar getirmiştir. Gazalî’den büyük ölçüde etkilenmiştir. Batı ülkelerinin bilgi ve teknoloji kaynağının Müslüman bilim adamlarına dayandırmıştır. Bilim teknolojilerinin felsefeye felsefenin bilime yansımalarını değerlendirmiştir. Batı medeniyetini tenkit ederken onun yerine ne yapabileceğimizi göstermeye çalıştı. Alternatif düşünce sistemleri ortaya koydu. Maddeye dayalı medeniyet anlayışının Müslüman toplumlarda doğru bir yaklaşım olmayacağını anlatmıştır. İmanı olmayan akli reddetmiştir. Vahiy kavramı ile düşüncüyü bir araya getiren ilk mütefekkindir.”

Kemal Çiftçi de yaptığı kısa konuşmada, “Kısa bir ömre çok şey sığdırdı. Proje insanıydı. Kısa zaman içinde çok büyük adımlar attı. İnsan ve Kâinat dergisi başta olmak üzere ortaya koyduğu her çalışma çok önemliydi.” dedi. Program hatıra fotoğrafları ve ikram ile son buldu.

HAKKINDA YAZILANLAR

Tanrıdağ - II (05.11.1950-20.01.1951)

Türk Gençlik Teşkilâtı üyesi gençlerin İstanbul’da çıkardığı “Siyasî Türkçü dergi”.

35x25 sm. boyutunda 8 (son iki sayısı 4) sayfa olarak çıkarılan derginin ilk sayfasının tepesinde, renkli olarak, büyük harflerle yazılmış ad logosu, onun altında da “Tanrıdağı kadar Türk - Hıra dağı kadar Müslüman” söylemi yazılı idi. “Her ayın beşinde ve yirmisinde” çıktığı belirtilen bu “on beş günlük” yayın organı, 05 Aralık 1950-20 Ocak 1951 arasında, 7 sayı yayımlanabildi.

Metin Ören, Ömer Öztürkmen ve Necati Tanrıku, Tanrıdağı sahipleri olarak görünüyordu. Bunlardan Necati Tanrıku “yazı işlerini fiilen idare eden”, Ömer Öztürkmen “müessese müdürü” olarak görev yapacak, Metin Ören ise “teknik işler” ile uğraşacaktı. 3. sayıda N. Tanrıku görevlerinden ayrılmış, yazı işlerini fiilen idare eden’liğe Cahit Çakmak getirilmişti. 4. sayıda bu görevi Orhan Özar, 7. sayıda Kubilay İmer üstlendi.

Derginin yazarları Ârif Nihat Asya, Nurettin Topçu, Osman Yüksel, Cevat Rifat Atılhan, Ziya Uygur, Mustafa Müftüoğlu, Hüseyin Namık Orkun, Nejdet Sançar, Gökhan Evliyaoğlu, Tanrıdağlı Nurettin Özdemir, Ömer Öztürkmen, Orhan Özar, Reha Oğuz Türkkân, Fethi Tevetoğlu, Şadi Pehlivanoglu, Yusuf İnan, Kemal Uysal (Cabioğlu), Mehmet Akıncioğlu, Çömezoğlu, Abdullah (Battal) Taymaz, İlhan Darendelioğlu, Hasan Ferit Cansever, İzzet Mühürdaroglu, Kubilay İmer, M. Yaşar Aşkın, Mahmut Esat Bozkurt, Orhan Türkdogan, Vecdeddin Benderli, Saffet Engin, Besim Atalay, Faruk K. Demirtaş (Timurtaş), Yavuz Türkcân, Yusuf Boztan, Mevlânaoglu, vb. idiler. Rıza Nur ve Ahmed Ağaoğlu’dan da alıntılar yapılmıştı.

Tanrıdağ, kâğıt sağlayamamak (ve elbette malî imkânsızlıklar) dolayısıyla, yayınına, 27 Şubat 1951 günlü

7. sayısı ile son vermek zorunda kaldı.

Kaynak: <http://www.biyografi.net/kisiyrinti.asp?kisiid=3637>

**

O Türkiye'nin fikir harcıydı

Ömer Öztürkmen ölüm yıl dönümünde yâd edildi.

Basın İlan Kurumu ile Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği'nin (ESKADER) birlikte organize ettiği "Matbuat Dünyasından Sanatkâr Çehreler" programında bu ay, Babiali'nin unutulmaz simalarından, gazetemizinin eski yazarı merhum Ömer Öztürkmen yâd edildi. Basın Müzesi'nde, gazeteci yazar Hüseyin Sarıkoç'un yönettiği toplantıya Ömer Öztürkmen'in ailesi, eski çalışma arkadaşlarının yanı sıra akademisyenler medya mensupları ve üniversite öğrencileri katıldı.

BİLİME ADANMIŞ ÖMÜR

Konuşmasına Ömer Öztürkmen'le birlikte çalıştığı yılları anlatarak başlayan Hüseyin Sarıkoç, hayatının son 25 yılını bilime adayan Öztürkmen'in Mehmet Emin Alpkan ve İrfan Atagün ile birlikte olduğunu, bu üçlü aydına İhlas Holding Yönetim Kurulu Başkanı merhum Enver Ören'in de her zaman destek verdiğini ifade etti. Sarıkoç şöyle konuştu:

"Nobel ödüllü Kolombiyalı yazar Gabriel Garcia Marquez, 'Gazeteci, yaşadığı çağın tanığıdır' der. Bu, tam da Ömer ağabeyi ifade eden bir sözdür. Çünkü 1950'de çok partili hayatla başlayan, 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980, 28 Şubat 1997 ve 27 Nisan 2007 e-muhıtra dönemlerini fiili olarak yaşamış bir gazetecidir. 1985 yılında İnsan ve Kainat dergisini hayata geçirdi ve ülkemizde o yıllar, genetik, temiz enerji, nano teknoloji, mikro-cerrahi, organ nakli, canlıların klonlanması ve füzyon enerjisi gibi, dünyadaki en uç bilimsel ve teknolojik gelişmeleri ülkemizin fikir hayatına tanıttı."

ÖZTÜRKMEN'İN 4 IŞIK ADAMI

Mehmet Nuri Yardım ise, 2014 yılında Öztürkmen için bir üniversite ile birlikte bir sempozyum yapılması ve aydınımızın bütün cepheleriyle ele alınması gerektiğini söyledi. Daha önce gerçekleştirdikleri "Ömer Öztürkmen'e Saygı Günü"nde yazarın yaptığı teşekkür konuşmasını hatırlatan Yardım, "Ömer ağabey orada yolunu aydınlatan ve kendilerini yetiştiren dört isimden bahsetmektedir. Bunlar Ahmet Hamdi Tanpınar, Peyami Safa, Necip Fazıl Kısakürek ve Nurettin Topçu'dur. İşte Öztürkmen'i yetiştiren dört dev üstaddır" diye konuştu.

BATI'YA KARŞI BİR AKIL SAVAŞÇISI

Çalışma arkadaşlarından Ramazan Aydın da, Ömer Öztürkmen'in, Türkiye'nin fikri ve bilimsel gelişiminin harcı olduğunu belirterek, "Yeri doldurulamayacak" dedi. Aydın, şöyle konuştu: "Gençliğe bütün entelektüel birikimini öğreterek, batının manevi anaforunu değil, bilimsel düşüncesi ile ilerleyen teknolojisini örnek almak gerektiğini vurgulayan iki farklı düşüncüyü bir araya getiren bir mütefekkindir. İmanı olmayan akli reddetmiştir. Öztürkmen'in şair ve sanatkâr yönü daha ağır basmaktadır. Gözyaşı Medeniyeti isimli eseri, zemin oluşturması bakımından önem arzeder. Müslüman Türk milletinin sahip olduğu değerlerle nasıl rekabet oluşturabileceğini anlatmaya çalışmıştır. Batı medeniyetinin yapısal karakterine İslâmî ve millî perspektiften ciddi yaklaşımlar getirmiştir. İmam-ı Gazalî'den büyük ölçüde etkilenmiştir. Batı ülkelerinin bilgi ve teknoloji kaynağını Müslüman bilim adamlarına dayandırmıştır. Bilim teknolojilerinin felsefeye; felsefenin bilime yansımalarını değerlendirmiştir."

Kemal Çiftçi de, "Kısa bir ömre çok şey sığdırdı. Proje insanıydı. Kısa zaman içinde çok büyük adımlar attı. İnsan ve Kâinat Dergisi başta olmak üzere ortaya koyduğu her çalışma çok önemliydi." dedi. Ömer Öztürkmen'i anma programına, Basın İlan Kurumu Başkanı Mehmet Atalay, İhlas Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Mehmet Okyay, Basın İlan Kurumu İstanbul Şube Müdürü Mehmet Köşker, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreter Yardımcısı Ahmet Özdemir, İstanbul Türk Ocağı Başkanı Cezmi Bayram, yazar Kemal Çiftçi, Prof. Dr. Suphi Saatçi, Ömer Öztürkmen'in eşi Sevim Öztürkmen ve oğlu Rasih Öztürkmen, Mehmet Âkif Ersoy Kültür ve Sanat Vakfı Başkanı Mehmet Cemal Çiftçigüzeli ile gazetemizin Yazı İşleri Müdürlerinden Mustafa Bilim de katıldı.

26.12.2013

Kaynak: <http://www.turkiyegazetesi.com.tr/kultursanat/119074.aspx>

EVET, ÇOK DOĞRU; "DÜNYÂ İŞTE BU!"

Zaman Gazetesi'nden Mehmet Niyâzi ÖZDEMİR, geçen hafta ebediyete göçen, ünlü yazarlarımızdan Ömer ÖZTÜRKMEN'i anlattığı Ömer ağabey başlıklı dünkü yazısına şöyle başlamış:

"Ömer Rasih Öztürkmen, neslimizin birkaç has ağabeyinden biriydi. Mehmed Emin Alpan, İrfan Atagün, Vecihi Ünal, Ömer Öztürkmen, Türkiye Gazetesi'nin onlara tahsis ettiği odada çalışırlardı. Bizler onları haftanın belirli günlerinde ziyaret ederdik. Ömer ağabey kalp ameliyatı olunca üçünün de dünyası kararmıştı. Ömer ağabeye sezdirmeden, birbirlerine ve yakın dostlarına sık sık, "Ömer ağabeyimizin durumu iyi değil; Allah gecinden versin." derlerdi. Üçü de birbirlerinin ardı sıra rahmete kavuştular. Onları bu dünyadan tek tek uğurlayan Ömer ağabeyimiz ise geçtiğimiz çarşamba günü bu fani âleme veda etti."

Atalarımız boşuna dememişler; "Yatan değil, yeten ölür!" diye. Bunun örnekleri çevremizde de pek çoktur. İşte dün, yine böyle bir durum yaşadık.

Hepimizin yakından tanıdığı TEDAŞ Müdürümüz Halil MERMER Bey'in eşinin cenâzesi vardı. Yıldızlı Köyü, daha önce böyle bir manzara yaşadı mı bilemiyorum. Halil Bey hizmette sınır tanımadığı, sinir bilmediği ve de kederde sevinçte insanlarla berâber olmayı görev olarak telâkkî ettiği için katılım olağanüstüydü. O hep gitmişti ve insanlar da hep gelmişlerdi sanki. Acısını paylaşmışlar, yapılan güzel duâlara âmin demişlerdi.

İşte hizmet, samîmiyet ve ünsiyet bereketini daha bu dünyâda göstermeye başlamıştı. İnşâllâh bundan sonrası da, bunca insanın ve uzak-yakın herkesin umduğu lütuf ve ihsanlar doğrultusunda cereyân eder. Daha bir ay önce kızlarını gelin ederken de kalabalık bir törene şahit olmuştuk. Bu gün de tevâfukan havalar çok müsâitti. Evlerinin yanı da ayrıca öyle, yerleşim olarak. Câmiyle evin arası tamâmen çayır-çimen. Cemaat câmiden taşıdığı gibi, brandalarla örtülen meydana da sığmamıştı. Bu, aynı zamanda, insanların vefâsı ve kadirbilirliğinin de bir göstergesiydi. Milletimizin birlik-berâberlik ve kardeşlik rûhunun tezâhürüydü.

İnsanlar akın edip gelmişlerdi. İlçeler dâhil emekli, çalışan tüm bürokrasi neredeyse oradaydı. İktidarı, muhâlefetiyle siyâsî çevrelerin katılımı da iyiydi. Yıllar sonra bir araya gelip kıyıda-köşede hasret giderenlerden tutun da, yakın komşu olmasına rağmen burada görüşmeye fırsat bulanlara kadar, nice insanlar vardı.

Çoğu insan öbeklerinden yansıyan birbirine benzer cümlelerin özeti şuydu: “İŞTE DÜNYÂ BU!” Çünkü, her şeyden önce yaşı itibârıyla ve de herhangi bir hastalığı da mevzûbahis olmadığından, ölüm haberi herkes için sürpriz olmuştu. Hattâ, her cenâzede olduğu gibi burada da, “şöyle olmuş, böyle gitmiş” türünden sözler konuşuluyordu sağlık ameliyeleriyle ilgili olarak. Ama, sonuçta; “ecel gelmişti cihâne ve başağrısı bahâne”ydi! Bunu kabul etmek gerekir. Gerisi, ne dense boş!

Tüm bunların hepsi bir yana; asıl önemli olan bundan sonrası. Rabbimiz makâmını cennet eylesin. Halil Bey’i tanıyoruz. Her hayırlı faaliyete iştirak eder. Uzak-yakın, kaç-bayır, zor-kolay demez gider. Üzerine düşen bir şey varsa, ya da bir şey istenirse yapar. Çağırırsa koşar. Eşinin de, hanımlarca yürütülen hizmetler noktasında aynı şekilde olduğu ifâde ediliyor.

Sonuçta ne oldu? Hizmete sıcak bakmasa, hayır yolunda koşmasa da gününü gün etmeye baksaydı ölmeyecek miydi? Peki o zaman, şimdi ne olacaktı? Ah, vah etmenin neye faydası var? Ama, şimdi; işte hizmet, işte bereket. Hayır koşusu bir ümit olarak gidenlere de, kalanlara da yeter. Hele bir de bu kadar cemaatin, konu-komşunun iyi şehâdeti! En büyük hazîne bu. Başka, hangi servet geçer ki bundan sonra? Dostlar sağolsunlar. Bâzen hatimler tertipliyorlar da, bizlere de cüz ayırıyorlar. Bu sabah okuduğum 20. cüzde Neml sûresinin son âyetleri iyilik ve kötülük yapanlarla ilgili. İyilik yapanlarla ilgili olanı bir müjde olarak sizlerle paylaşmak istiyoruz:

“Kim iyilikle (ilâhî huzura) gelirse, ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalırlar.” Neml:89 Rabbimiz cümlemizi bu lûfta mazhar olanlardan eylesin. Sayın Halil MERMER Bey’e ve çocuklarına, yakınlarına Yüce Rabbimizden sabırlar, merhûme eşlerine de ganî ganî rahmetler diliyoruz. Son söz olarak da diyoruz ki, Rabbim onları cennetinde buluştursun inşa’llâh... Ve cümle ehl-i îmânî da cennetiyle, cemâliyle ve Efendimiz(sav)in şefaatiyle müşerref olanlardan eylesin ves'selâm...

ORDU HAYAT GAZETESİ

08.11.2010

**

Ömer Öztürkmenin Ardından

Irak Türkleri, 1 Kasım 2010 tarihinde değerli evladı Ömer Öztürkmen’i kaybetti. Rahmetli uzun zamandır İstanbul’da tedavi gördüğü hastanede Hakk’ın rahmetine kavuşmuştur. Na’şı 3 Kasım Çarşamba günü Fatih Camiinde kılınan öğle namazını müteakip, kendisini sevenlerin, Kerküklü hemşerilerinin, basın ve iş dünyasının tanınmış simaları ve kederli ailesinin katıldığı hazin bir törenle Edirnekapı Şehitliğinde toprağa verilmiştir. Yeri doldurulmayacak bu büyük ve acı kayıptan dolayı Türk Dünyasına, davalarını bütün kalbi ile

son nefesine kadar savunduğu Kerkük’le sembolleşen Irak Türklerine ve kederli ailesine başsağlığı,kendisine de cenabı Hak’tan gani gani rahmetler dilerim.

Öz kardeşim kadar sevdiğim ve 60 yılı aşkın bir müddetten beri Irak Türkleri davasında beraberce çalıştığımız Ömer Öztürkmen’le aynı tarihlerde (1929) dünyaya gelmişiz. Babası değerli Kerküklü Şair Mehmet Rasih, annesi Osmanlı döneminin meşhur hiciv şairlerinden Kerküklü Şeyh

Rıza'nın kızı, iman ve fazilet sahibi olan rahmetli Rabia Hanımefendi idi. Merhum Mehmet Rasih Bey, Atatürk zamanında, millî

davalara üstün hizmetlerinden dolayı mükâfatlandırılmış ve 1. Türkiye Büyük Millet Meclisinde Kerkük Mebusu olarak atanmıştı. Fakat ne yazık ki 1938 yılında genç yaşta (36) vefat ederek, İstanbul Edirnekapı Mezarlığında defnedilmiştir.

Bu elim kayıptan sonra Rabia Hanım, küçük yaştaki oğlu Ömer ile Zahide isimdeki kızını yanına alarak Kerkük'e gitmiştir. Fakat orada da zalim kader Öztürkmen ailesinin peşini bir türlü bırakmıyor ve Ömer'in ablası Zahide bir yaz gecesi henüz hayatının baharında iken damdan düşerek vefat ediyor ve Rabia Hanım tek çocuğu Ömer'le baş başa kalıyor.

1938 yılında merhum Ömer'le Kerkük'te Korya semtindeki Gazi İlkokulu ikinci sınıfta beraber okuduk. Millî hisleri güçlü olan sınıf öğretmenimiz Mehmet Ali (Beyatlı) Efendi, Öztürkmen ailesinin acıklı hikâyesini bildiği için küçük Ömer'e diğer öğrencilerden farklı bir ihtimam gösterir ve adeta kutsal bir emanet gibi üzerine titrerdi. O zaman kendisini göbek adı olan "Doğan" diye bilirdik. Baba tarafından

Neftçizadeler'e akraba olduğu için Begler mahallesinde bir evde otururlardı. Ablasının ani vefatından sonra Ömer'in okulu değiştirilerek anne tarafının bulunduğu Kerkük'ün Karşı (Eski veya Kale) yakasında başka bir okula nakledildi. Birkaç yıl sonra da annesiyle birlikte tekrar İstanbul'a döndüler. 1948 yılı sonlarında yüksek tahsil için İstanbul'a geldiğimde, tekrar rahmetli ile buluştuk. O sıralarda Beyoğlu Lisesinde son sınıf öğrencisiydi. Harbiye'de Vali Konağı caddesinde kendilerine ait apartmanın birinci katında kalıyorlardı.

Rahmetli Rabia Hanım Teyzededen bizzat duymuştum; Ömer'in babası bir erkek çocuğu olmasını çok isterdi. "yeter ki bir oğlum olsun, varsın ben ölmeyim" diyecek kadar arzulu idi. Hakikaten Ömer dünyaya geldikten bir müddet sonra Rasih Bey vefat ediyor. Rabia Hanım Teyze eşinin ve kızının vefatından sonra matem simgesi olarak devamlı siyah renk elbise giyerek hiçbir düğün veya toplantıya katılmazdı. Sadece 1953

yılında, eşim Sabriye ile evlendiğimiz zaman: "İzzettin'in annesi burada yok, ben onun annesi sayılırım" diyerek bizim düğüne katılmıştı.

Evlendikten sonra eşimle birlikte devamlı Rabia Hanım Teyzeyi ziyaret eder, ellerinden öperdik. Bizi çok sıcak karşılar, pişirdiği Kerkük yemeklerinden ikram ederdi. Hayattaki tek varlığı ve yegâne ümidi biricik çocuğu Ömer olduğu için onun üzerine çok titrerdi ve nereye gidip geldiğini yakından izlerdi. Ömer kardeşimiz ise, genç yaşının verdiği uçarıklık ve arkadaş çevresinin etkisiyle çok hareketli ve ele avuca

sığmayan bir dönem yaşıyor, Pangaltı ve Harbiye'deki arkadaşlarına uyararak yaz aylarında annesinden habersiz Boğaz'da denize girerdi. Rabia Hanımın içine bir korku düşüyor. Maazallah biricik oğlu denizde boğulursa "benim hâlim ne olur" diye kara kara düşünmeğe başlıyor.

Bir gün Rabia Hanım, anne olmanın içgüdüleriyle, Ömer'in durumundan şüpheleniyor ve onun tenini dili ile yoklayarak, deniz suyunun bıraktığı tuzun tadından denize girdiğini anlıyor ve bir daha böyle bir şey yapmaması için yemin ettiriyor. Ömer, kısa sürede kendini toparlıyor ve Harbiye Pangaltı hayta arkadaşlarından koparak, milliyetçi ve

maneviyatçı gençlerden oluşan bir gruba katılıyor. Bunlardan bir kısmı ile ben de tanışıp iyi dostluklar kurmuştum. Çoğu rahmetli olan bu arkadaşlardan şunları sayabilirim: Galip Erdem, Metin Ören, Şadi Pehlivanoglu, Hami Tezkan ve İrfan Atagün.

Ömer Öztürkmen'in Harbiye'deki evi, başta rahmetli Rıza Demirci olmak üzere, biz Kerküklülerin karargâhı olmuştu. Orada toplanıp sorunlarımızı görüşürdük.

1949 yılının sonlarında İstanbul Üniversitesi Kıbrıs için büyük bir miting düzenlemişti. Yürüyüş Beyazıt'tan başlayıp Taksim'de sona ermişti. Ömer Taksim'de Irak Türklerinin Kıbrıs konusundaki duygularına tercüman olarak, heyecanlı bir konuşma yapmıştı. İstanbul'daki Irak Konsolosluğu nasıl oldu ise bundan haberdar oluyor ve bu yüzden Ömer yıllarca Irak'a giremiyor. Ecdat diyarını görmek için can atan Ömer, o

zaman Türkiye'ye dost görünen Irak Hükümetinin bu tutumundan dolayı çok üzülüyor. Aynı şey daha sonra bizlerin de başına gelecek, uzun yıllar ailelerimizi ziyaret edemeyecektik.

1950 yılında Ömer'in "Kerkük" isimli bir şiir kitapçığı yayınlandı. Rahmetli Kerkük'e olan hasretini bu kitapçıkta dile getiriyor.

1951 yılının yaz ayında Ömer, Rıza Demirci, Cevdet Kadıoğlu, Naci Akkoyunlu ve benim de aralarında bulunduğum 5 kişilik bir ekip, Harbiye'deki evde toplanarak "Irak Türkleri Birliği" adı altında bir örgüt kurduk. Örgütün amacı, anavatanda sesi hiç duyulmayan Irak Türklerini tanıtmak ve haklarını barışçı yollarla savunmak idi. Zamanla üyelerinin sayısı 40'a yaklaşan "Birlik" sinesinde Kerkük, Erbil, Telafer, Kifri, Tuzhurmatu, Karatepe ve Musul (Yunus Peygamber)'den yüksek tahsil yapmak için Türkiye'ye gelen idealist gençleri barındırmıştır. Birlik, Türkmen öğrencilerin üniversite ve yurtlara yerleşmelerinde yardımcı olmak, Kerkük geceleri düzenlemek, Millî Türk Talebe Birliği ile işbirliği yaparak, Irak'ta Türkmenlere yapılan mezalimi protesto için mitingler organize etmek gibi pek çok başarılı faaliyette bulunmuştur.

Genç yaşta gazetecilik hayatına başlayan Ömer Öztürkmen, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde henüz öğrenci iken "Kara Kedi" isimli bir mizah dergisinin yazı işleri müdürlüğünü yaparken birkaç ay basın suçundan hapis bile yatmıştır. Dergi defalarca kapatılmıştır ise de başka isimlerle çıkmıştır. Bu uğurda Ömer mal varlığını ve sermayesini de galiba Kara Kedi'ye yüklemiştir. Daha sonraları Yeni İstanbul gazetesi ve Türk Yurdu dergisinin yazı işleri müdürlüğü ve Anadolu Ajansı'nın Beyrut Muhabirliğini de ifa etmişti. Bir dönem milletvekilliği de var. Son yıllarda Türkiye Gazetesi'nde köşe yazarlığı yapan Ömer'in Türk fikir dünyasına büyük katkılarda bulunmuştur. Gözyaşı Medeniyeti, Taşkent'te

Sabah Namazı, Karıncalardan Özür Dilerim adlı kitapları yayımlanmıştır.

Ömer Öztürkmen özel hayatında gayet nazik ve kibar bir insandı. Bonkör ve arkadaş canlısı idi. Sohbetine doyum olmazdı. Hayatından hiç şikâyet etmezdi. Sağlık durumunun en bozuk olduğu zamanda bile "Allaha çok şükür iyiyim" derdi.

Nur içinde yatsın ve mekânı cennet olsun sevgili Ömer'in...

Ömer Öztürkmen'in Irak Türkmenleri hakkındaki yazılarının bibliyografyası:

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Kerkük” (şiiirler), İstanbul, (basıldığı matbaa ve yıl yazılı değil), 18 s.

ÖZTÜRKMEN, Ömer Rasih: “Irak Türklerinin Maarif Dâvası”, Yeşilada Dergisi, Yıl: 3, Cilt: 2, Sayı: 89 1011 (umumî sayı 20212223), İstanbul, TemmuzAğustosEylülEkim 1951, s. 29.

ÖZTÜRKMEN, Ömer Rasih: “Türklrak Dostluğu”, Türklrak dostluğunun ışığı altında Irak Türkleri adlı kolektif eser, Şehir Matbaası, İstanbul, 1956, s. 78.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Kerkük” (şiiir), Kerkük Üzerine Söylenmiş Şiiirler, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü yayınları, Seri: 4, Sayı: 1, Ayyıldız Matbaası, Ankara, 1963, s. 3031.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Altunköprü” (şiiir), Kerkük Üzerine Söylenmiş Şiiirler, Ankara, 1963, s. 32.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Tepe” (şiiir), Kerkük Üzerine Söylenmiş Şiiirler, Ankara, 1963, s. 33.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Babagûrûr” (şiiir), Kerkük Üzerine Söylenmiş Şiiirler, Ankara, 1963, s. 34.

02.11.2016 Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yazdır
[http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=33 3/5](http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=33%203/5)

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Biraz ilgi azıcık insaf”, Türkiye Gazetesi, 19 Mart 1990, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Kerkük faciası”, Türkiye Gazetesi, 11 Şubat 1991, s. 1 ve 11, İstanbul.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Irak Türkleri ve İnsan Hakları”, Türkiye Gazetesi, İstanbul, 12 Şubat 1991, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Başbakan’a açık mektup”, Türkiye Gazetesi, 18 Şubat 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Türkmenler eşit hakka sahip olmalı”, Türkiye Gazetesi, 16 Mart 1991, s. 1 ve 11, İstanbul.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “İkinci cephenin açılmaması tarihi bir hata olmuştur”, Türkiye Gazetesi, 17 Mart 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Şimdi Irak’ta olabilirdik”, Türkiye Gazetesi, 3 Nisan 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Başkan eğleniyor”, Türkiye Gazetesi, 8 Nisan 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “36. Paralel”, Türkiye Gazetesi, İstanbul, 19 Nisan 1991, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Kart”, Türkiye Gazetesi, İstanbul, 22 Nisan 1991, s. 1 ve 11.

(Resmi makamlarımızca nisyana terk edildiği ifade olunan Irak’taki Türklerin halı hazır durumları ve gelecekleri ile ilgili olarak Dışişlerimizin kartları olup olmadığı sorulmaktadır, Tıpkı Kürt Kartı, Kıbrıs Kartı, Gap Kartı gibi)

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Irak’taki Türkmenistan: Kerkük”, Türkiye Gazetesi, 24 Nisan 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Beni kızdırmayın”, Türkiye Gazetesi, 21 Mayıs 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Tarık Aziz’e İlk Şart”, Türkiye Gazetesi, İstanbul, 10 Haziran 1991, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “Biz devleti arıyoruz”, Türkiye Gazetesi, 30 Temmuz 1991, İstanbul, s. 1 ve 11

(Saddam’ın zulmünden kaçan Kerküklü Türklerin sorunları ile ilgili).

ÖZTÜRKMEN, Ömer: “İşte skandal buna derler”, Türkiye Gazetesi, 12 Haziran 1991, İstanbul, (s. 1 ve

11).

(İstanbul'da toplanan Sosyalist Enternasyonele Iraklı Kürtler davet edildiği halde Türkmenlerin davet

edilmeyişi dolayısıyla yazılmıştır).

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kerkük Ne Olacak?", Türkiye Gazetesi, 25 Şubat 1992, İstanbul, s. 1 ve 13.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Nizamettin Neftçi'yi kaybettik", Türkiye Gazetesi, 18 Nisan 1992, İstanbul, s. 1 ve 14.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Yine Musul Meselesi", Türkiye Gazetesi, 5 Ağustos 1992, İstanbul, s. 1 ve 15.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Göçmen Kerküklülerin dramı", Türkiye Gazetesi, 20 Nisan 1992, İstanbul.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak'ın toprak bütünlüğüne saygı kompleksi", Türkiye Gazetesi, 29 Temmuz 1992, İstanbul, s.1 ve 13.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Yine Musul Meselesi", Türkiye Gazetesi, 5 Ağustos 1992, İstanbul, s.1 ve 15.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Saddam'ın adamları", Türkiye Gazetesi, 6 Eylül 1992, İstanbul, s. 1 ve 13.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Bize birkaç Doğramacı gerek", Türkiye Gazetesi, 3 Ekim 1992, İstanbul, s. 1 ve 15.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kerkük'te Referandum", Türkiye Gazetesi, 11 Ekim 1992, İstanbul, (s.1 ve 10).

02.11.2016 Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yazdır

<http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=334/5>

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Saddam'la işbirliği yapılmaz", Türkiye Gazetesi, 12 Ekim 1992, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Bir Ortadoğu Uzmanının anlattıkları", Türkiye Gazetesi, 14 Ekim 1992, İstanbul, s. 1 ve 13.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Eski ve Yeni İçişleri Bakanlarımızla birkaç dakika", Türkiye Gazetesi, 16 Aralık 1992, İstanbul, s. 1 ve 15.

(Türkiye'ye göç eden Iraklı Türkmenlerin ikâmet sorunları ile ilgili).

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Türkmeneli Türkmeneli", Türkiye Gazetesi, 1 Ocak 1994, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak Türkmenleri ve Nahit Menteşe'den ricamız", Türkiye Gazetesi, 7 Şubat 1994, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Fuzûlî'nin 500.yıldönümü ve İhsan Doğramacı", Türkiye Gazetesi, 29 Ekim 1994, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak Milli Türkmen Partisi", Türkiye Gazetesi, 27 Kasım 1994, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Çekiç Güç hikâye", Türkiye Gazetesi, 27 Ocak 1995, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak Türkmenleri'ne bir üs verilmeli", Türkiye Gazetesi, 28 Ocak 1995, İstanbul, s. 1 ve 16.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kuzey Irak'tan çekilirken", Türkiye Gazetesi, 2 Mayıs 1995, İstanbul, s. 1 ve 12.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "2.5 milyon Türkmen'in geleceği ne olacak?", Türkiye Gazetesi, 22 Ağustos 1995, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kerkük Kan Ağlıyor", Türkiye Gazetesi, 11 Eylül 1995, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Bu ne zulüm ki Zehra kendisini yakıyor", Türkiye Gazetesi, 23 Ocak 1996,

İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Türkmen soydaşlarımızın günahı ne?", Türkiye Gazetesi, 1 Mart 1996, İstanbul, s. 1 ve 15; Türkmen (Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği İzmir Şubesi Haber Bülteni), Yıl: 1, Sayı: 4, Eylül 1997, İzmir, s. 7.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Habitat'da bir Türkmen", Türkiye Gazetesi, 19 Haziran 1996, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Çekiç Gücü gören var mı", Türkiye Gazetesi, 4 Eylül 1996, İstanbul, s. 1 ve 15.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Biz neredeyiz", Türkiye Gazetesi, 9 Eylül 1996, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kuzey Irak'ta var mıyız yok muyuz?", Türkiye Gazetesi, 13 Eylül 1996, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Osmanlı bizim bugünkü halimizden daha milliydi", Türkiye Gazetesi, 15 Eylül 1996, İstanbul, s. 1 ve 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Bize benzeyen 3 milyon insan", Türkiye Gazetesi, 25 Eylül 1996, İstanbul, s. 1 ve 17.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Ambargoyu delmeliyiz", Türkiye Gazetesi, 4 Kasım 1996, İstanbul,

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Tarlam gam, çiftim hicran", Türkiye Gazetesi, 18 Aralık 1996, İstanbul, s. 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak'ta Türk Varlığı", Türkiye Gazetesi, 22 Aralık 1996, İstanbul, s. 11.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Irak'ta Türk Varlığı", Türkiye Gazetesi, 15 Mayıs 1998, İstanbul, s. 11.

02.11.2016 Irak Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Yazdır

[http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=33 5/5](http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=33%205/5)

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Onların "A" dosyaları var, peki ya bizim?", Türkiye Gazetesi, 6 Kasım 1998,

İstanbul, s. 14.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Necdet Koçak'ın aziz ruhuna", Türkiye Gazetesi, 1 Ocak 1999, İstanbul, s. 14.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Şehit Nejdet Koçak'ın Aziz Hatırasına", Şehit Nejdet Koçak Albümü, Türk Ocakları Genel Merkezi, Türk Yurdu Yayınları: 55, Ankara, 1999, s. 2729.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "36. Paralel bir AngloAmerikan kazığıdır", Türkiye Gazetesi, 9 Mart 2001, İstanbul, s. 8.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kerkük, Kerkük...", Türkiye Gazetesi, 23 Ağustos 2002, s. 1 ve 11.

(İktibas: Kardeşlik Dergisi, Yıl: 4, Sayı: 15, Temmuz Eylül 2002).

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "İkinci petrol pazarlığı", Türkiye Gazetesi, 14 Mart 2003, İstanbul, s. 2.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Kerkük ve Musul kurtlar sofrasında", Türkiye Gazetesi, 18 Nisan 2003, İstanbul, s. 2.

ÖZTÜRKMEN, Ömer: "Erşat Hürmüzlü", Türkiye Gazetesi, 26 Aralık 2008, İstanbul, s. 2.

KARDAŞLIK 48

Yazar : İzzettin KERKÜK <http://www.irakturkleri.or>

Kaynak: <http://www.irakturkleri.org/yazdir.php?makale=33>

Yazar:

Suphi Saatçı

Yayın evi:

kerkuk vakfı

Sayfa:

212

ISBN:

1232-92883-07

Fiyat:

10.00 TL

Baskı:

1.

Depo:

Var

DilTürkçe

Ömer Rasih Öztürkmen hakkında daha ayrıntılı bilgi için aşağıdaki linke bakınız:

<http://www.keremdoksat.com/index.php/entry/yetiskinlere-masallar>